

let er formindsket med 15–25 pct., og at de øvrige løvtræarter er forøget med et tilsvarende areal.

3.2. Strukturforholdene

Det danske skovbrug er karakteriseret ved et meget stort antal små ejendomme. Omkring 25.000 af landets ca. 26.000 skovejendomme er mindre end 50 ha. Disse ejendomme, der har en gennemsnitsstørrelse på kun 4,5 ha, udgør ca. en fjerdedel af landets skovareal.

3.3. Træforsyning m.v.

Hugsten i Danmark svinger en del fra år til år, dels på grund af stormfald, dels på grund af markeds-mæssige forhold. Hugsten udgør normalt godt 2 mill m³ pr. år, hvoraf ca. en fjerdedel er hugst i statsskovene. Den samlede hugst udgør dog kun ca. en trediedel af det danske forbrug af træ, og en stor del af forbruget må derfor dækkes ved import. Der er i overvejende grad tale om import af forarbejdet træ, herunder papir, og importværdien overstiger 10 mia. kr. om året.

Pyntegrønt og navnlig juletræer produceres ikke kun i skov men også på agerjord. Statistisk er det vanskeligt at fordele produktionen på de to jordbrugsformer. Det må dog antages, at pyntegrønt i det store og hele produceres i skov, mens juletræerne er mere ligeligt fordelt på skov- og landbrugsarealer. Produktionen varierer en del år for år. Der produceres i størrelsesordenen 23.000 t klippegrønt og 3 mill. stk. juletræer. Størstedelen af begge produktkategorier eksporteres.

3.4. Skovbruget i samfundsøkonomien

Produktionsværdien i skovbruget udgør mere end 1 mia. kr. årligt, og i den primære sektor og forarbejdningssektoren tilsammen er værdien ca. 20 mia. kr., som dog i et vist omfang også omfatter videreførelse af importeret træ.

Det primære skovbrug beskæftiger ca. 5.000 personer. Skovbruget danner grundlag for størstedelen af beskæftigelsen for ca. 30.000 personer i den øvrige skovsektor, den træforarbejdende industri m.m. Skovbruget kan være velegnet for beskæftigelsesarbejde, og har flere gange været benyttet dertil i arbejdsløshedssituationer.

Skovbrugets forbrug af rå- og hjælpestoffer fra andre sektorer er lille sammenlignet med landbrugs og industriens. Det betyder, at skovbruget ikke er særligt afhængig af leverancer udefra. Endelig giver skovene en række miljømæssige fordele. Det gælder både varetagelse af landskabelige, kulturhi-

storiske, naturhistoriske og miljøbeskyttende hensyn og hensyn til friluftslivet.

3.5. Myndigheder og institutioner m.v.

Administrationen af statsskovene og skovlovgivningen forestås af Skov- og Naturstyrelsen under Miljøministeriet. Skov- og Naturstyrelsen er således landets største skovbrugsinstitution. Styrelsen varetager på en lang række områder opgaver af generel betydning for det samlede danske skovbrug.

Administrationen af skovstøtteleven og af skovbrugets konsulentordninger forestås af Landbrugsministeriet, herunder af Jordbrugsdirektoratet. Skovstøtteleven hjemler støtte til produktions-, beskæftigelses- og miljøfremmende foranstaltninger i private skove, der er mindre end 50 ha. I finansåret 1987 er der afsat ca. 14 mill. kr. til skovstøtte. Støtten udbetales i den rækkefølge, ansøgningerne modtages i Jordbrugsdirektoratet, og uden en skovbrugs- eller miljøfaglig prioritering.

Landbrugsministeriets støtte til konsulentordningerne går dels til Dansk Skovforening, dels til De Danske Skovdyrkerforeninger. Som led i konsulentordningen ved Dansk Skovforening udarbejdes der driftsplaner for private skovejendomme, og der gennemføres generelle driftsøkonomiske, edbmæssige, regnskabsmæssige og ledelsesmæssige vejledningsopgaver. Der findes 15 lokale skovdyrkerforeninger, der dækker hele landet med undtagelse af Vestjylland. I finansåret 1987 er der afsat ca. 3 mill. kr. til skovbrugets konsulentordninger.

Landbrugsministeriet overfører desuden årligt et beløb til Hedeselskabet til billiggørelse af selskabets konsulent- og vejledningstjeneste på skovområdet. I finansåret 1987 er der afsat ca. 6,5 mill. kr. dertil. I maj 1987 har Finansudvalget godkendt, at indsatsen på det samlede konsulentområde styrkes yderligere.

Det forslag om en tilskudsordning til løvskov, som er en del af lovforslaget, skal administreres af Skov- og Naturstyrelsen som en integreret del af den samlede skovlovsadministration (dvs. som et vigtigt middel til opfyldelse af mål i loven) og som et supplement til Landbrugsministeriets ordninger.

Skovskolen og Statens Forstlige Forsøgsvæsen er begge institutioner under Landbrugsministeriet. Ved Skovskolen undervises ufaglærte og faglærte skovarbejdere samt skovteknikere. Skolen afholder desuden kurser for andre, herunder for skovbrugsstuderende og skovejere. Statens Forstlige Forsøgsvæsen gennemfører forskning på skovdyrkningsområdet og af befolkningens anvendelse af skov-